

2) § 2 udgaar.

3) I § 4, Stk. 1, 2. Afsnit, ændres „2 pCt. Pensionskassen“ til „en saadan Procentsats af den pensionsgivende Lærerløn for de Lærere, der er Medlemmer af Pensionskassen, som maatte blive fastsat i Vedtægterne“.

4) I § 4, Stk. 3, 2. Afsnit udgaar: „1) $\frac{1}{6}$ af den ham tilkommende Pension fra Pensionskassen, 2)“.

5) I Stk. 4 ændres i 2. Afsnit „Lov Nr. 98 om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931 og Lov Nr. 167 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere af 28. April 1931“ til „Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946 om Statens Tjenestemænd og Lov Nr. 414 af 12. Juli 1946 om Lønninger m. m. til Folkeskolens Lærere“ og i næstsidste Afsnit „Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931 § 726 og § 737 og Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere af 28. April 1931 § 45“ til „Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946 § 870 og § 883 og Lov om Lønninger m. m. til Folkeskolens Lærere af 12. Juli 1946 § 43“.

§ 2.

Denne Lovs Bestemmelser finder Anvendelse ved Fastsættelsen af Statstilskud fra 1. April 1946 at regne.

Undervisningsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 122 af 4. April 1928 med senere Ændringer omtrykke i Overensstemmelse med nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som Følge af Gennemførelsen af Lønningslovene af 1946, hvorved ogsaa Lønningerne ved Statsseminarierne blev forhøjede, har de statsanerkendte Privatseminarier maattet forhøje deres Lønninger tilsvarende fra 1. April 1946 at regne. De senere Aars stadigt stigende Lønnings- og Driftsudgifter havde allerede medført, at den Del af disse Udgifter, der ikke dækkes ved Statstilskudet, betydeligt oversteg, hvad der kunde forudses ved Gennemførelsen af Tilskudsloven af 1928, i hvilken Forbindelse det med Rette fra Seminariernes Side er fremført, at Seminarieloven af 1930 med dens øgede Krav til Undervisningen, dels gennem Forlængelse af Uddannelsestiden fra 3-aarig til 4-aarig, dels ved den af Specialeundervisningen nødvendiggjorte Indretning af Særlokaler med stærkt øget Forbrug af Undervisningsmidler, har forrykket det økonomiske Grundlag, hvorpaa Tilskudsloven af 1928 hvilede, saaledes at denne Lov ikke giver Seminarierne den økonomiske Støtte, som tilsigtes ved Lovens Gennemførelse.

Ved den stigende Udgift paa alle Omraader, sidst den Forhøjelse af Lønningerne, som den nye Lønningslov har medført, er det Beløb, som Privatseminarierne skal have dækket gennem Elevbetalingen, steget saa stærkt, at Stillingen for dem økonomisk set er blevet ganske uholdbar. Man maa imid-

lertid være enig med Seminarierne i, at en Forhøjelse af Elevbetalingen i alt Fald under den nu herskende Situation med Mangel paa uddannede Lærere ikke vil være nogen farbar Vej til Ophjælpning af Seminariernes Økonomi, og Ministeriet har derfor anset det for nødvendigt at søge Tilskudslovens Bestemmelser i deres Helhed optaget til Revision, idet Privatseminarierne ikke selv vil kunne bære de forøgede Udgifter uden væsentlig Forringelse af Uddannelsen.

Undervisningsministeriet fremsætter derfor efter forudgaaende Udvalgsforhandlinger, hvorunder Seminariernes Ledere og Lærere har været repræsenteret, og efter at Oplysninger om samtlige Seminariers økonomiske Forhold har været indhentet, nærværende Lovforslag, der tager Sigte paa at afbøde de ved de nye Lønningsloves og Udgiftsstigningen i det hele foraarsagede økonomiske Vanskeligheder for Seminarierne. Med Hensyn til de opstaaede Vanskeligheder henvises iøvrigt til den som Bilag trykte Redegørelse fra Seminarierne.

Forslaget er ikke helt i Overensstemmelse med de af Seminarierne fremførte Ønsker, men Ministeriet maa nære Betænkkelighed ved at fremsætte videregaaende Forslag, hvorved bemærkes, at man i det stillede Forslag ogsaa har taget Hensyn til de af Seminarierne fremførte Betragtninger med Hensyn